

Evoluție

Vin spre mine anii, mă transformă-n gloabă,
Glob de-aș vrea să fiu, aș crăpa încet...
Am scipiri de geniu, uneori poet.
Și-o oglindă-n care mă privește-o babă.

Am un corp de-o sută, dar în rest sunt slabă,
Îngerii de-odată mă iubesc discret.
Vin spre mine anii, mă transformă-n gloabă,
Glob de-aș vrea să fiu, aș crăpa încet...

Dă-mi putere, Doamne, să îmi fac cocioabă
Lângă-o iarbă verde și-un pârâu secret.
Nu mai vreau palate, n-am nici-un regret

Că de azi-nainte, fără nici-o treabă,
Când îmi cântă-aiurea greierii-n duet,
Am o veșnicie să privesc cochet

Ani ce-mi vin, agale, să mă schimbe-n gloabă...

Fantezie

Evoluez, iubito! Azi modelez boscheții,
Le dau formele tale, așa văd eu femeia.
Trăiesc iar fantezia din anii tinereții -
Eu răsfoiam Urzica, tu aprindeai “Scânteia”.

Când vii, s-aduci penseta, să jumulesc poeții,
E plin feisbucul astăzi de-nfumurații-aceia,
Ce stau cu pixu-n mână, precum în lumea-a treia
Și se înscăunează în „poietășii” vieții.

Evoluez iubito! Îți cânt azi „Chiquitita”,
Aduc și duc iluzii, schimb brusc la viață cheia.
De ți-aș pupa o talpă, precum pupa Nichita

Mi-aș pierde de tot capul, n-aș mai găsi ideea,
Ți-ar dispărea și riduri, și-ncet și celulita
Și-ai învia și tu, cândva, ca... Galateea.

E dimineață și...

E dimineață, ies afară,
Mai bine n-aș mai fi ieșit!
Nu se zărește nicio cioară,
Doar vrăbii mici în ciripit.

Mașina nu-i, nici tu pe scară,
Deci ai plecat cum ai venit.
Evoluez în domnișoară,
Aproape. Nu te-am îmblânzit.

Mi-aprind în grabă o țigară,
Deși fumez numai chibrit,
Cândva și gripa aviară
Pe amândoi ne-a fugărit.

E dimineață, intru-n casă
Mai bine n-aș mai fi intrat!
Nici tu, cafea, nici ceai pe masă,
Doar urma ta dormind pe pat.

Cămașa nu-i, necredincioasă,
Mătănii bat pentru păcat,
Și-evoluez în Făt-Frumoasă,
Fără de cal împiedicat.

Și nici nu plâng, evlavioasă,
De dorul orișicui plecat.
Stau dreaptă cum e iarba-n coasă
Și-s mândră c-am evoluat...